לא ניתן לחיקוי למרות הניסוי

טמפו מוכר בטיבו המעולה ובסגולותיו המיוחדות שאינם ניתנים לחיקוי; אולם, ישנם מוכרי משקאות קלים המנצלים את אמונך, צרכן נכבד, ומגישים לך משקה מתוצרת אחרת במקום טמפו שהנך דורש.

מהי הסיבה האמיתית לכך?

כוונתם של מוכרים אלה להגיש לך, הצרכן, משקה פחות־ערך מתוצרת אחרת הנקנה על־ידם במחיר זול יותר ולהנות מהפרשי המחיר.

אל תתן ידך לצורת הונאה זו!

עמוד על זכותך: דרשת טמפו - קבל טמפו

תרויח אתה מאיכות המשקה

לא כל משקה לבן הוא טמפו

שים לב לצורת הבקבוק ולסמל המסחרי המוטבע בו!

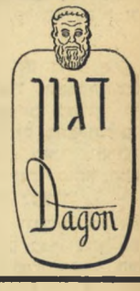

מלון דגון אשקלון

מודיע שכל המקומות הוזמנו לראש השנה. הואילו למסור לנו

הזמנותיכם לסוכות

בהקדם האפשרי.

הזמנות: אשקלון, טלפון 848.

המכון העממי למוסיקה ישראלית

מתקבלים תלמידים מתחילים ומתקדמים ללימוד בכלי נגינה עממיים

חלילית	קונצרטינה	תוף
חליל רועה	פסנתר	תיאוריה
מפוחית פה	גיטארה	סולפג׳
אקורדיון	מנדולינה	שירת תימן ומחולותיה

סטודיו לפיתוח הקול

הלימודים בהנהלת מורים מוסמכים

זה עתה נתקבלה במכון מערכת כלי נגינה החדישים ביותר

פרטים והרשמה: תל־אביב רחוב הגדוד העברי 31.

קורסים מזורזים לאנגלית

נפתחים לחודשי הקיץ בבי״ס לשפות „קדימה" בן־יהודה 74, ת״א, טל. 20314

לתלמידים בחודשי החופש

גומרי ה׳־ז׳־ז׳־תיכוניות, גומרי ג׳־ד׳־ה׳־ו׳־ז׳־ח׳־יסודיות והכנה לבחינות.

למבוגרים

מתחילים, מתקדמים ומשתלמים (שפה שימושית, שיחה, דקדוק, כתיב, קריאה בעתונות).

ח ר ש מ ה: משעה 9—12 לפנה״צ, 4—9 בערב (פרט ליום ו׳).

גם לקורסים **לעברית וצרפתית** למבוגרים.

במדינה

(המשך מעמוד 8)

אחוז השוה לאחוז הבורות בברית־המועצות, פינלנד, הונגריה ופולניה.

בארצות ערב, לעומת זאת, מסתכם אחוז הבורות ב־99% בערב הסעודית, 90% בעיראק, 85% בירדן, 80% במצרים, 65% בסוריה ו־55% בלבנון.

המדינה שאחוז הבורים בה הוא הקטן ביותר בעולם כולו היא איסלנד, בה מסתכם מספרם באחוז אחד בלבד.

סרטים ורדיו. לפי הסיכומים המחכימים האלה, מבורכת מדינת ישראל גם בשפע מוגזם של עתונים יומיים, שמספרם מגיע ל־21, לעומת 46 במצרים, לאוכלוסיה העולה פי 15 על אוכלוסית ישראל. 30 עתונים יומיים מופיעים בעיראק, שאוכלוסיתה משולשת מאוכלוסיית ישראל. כן מופיעים ארבעה יומונים בירדן, 33 בסוריה, אחד בלבד בערב הסעודית. רק לבנון, שאוכלוסיותה קטנה משל ישראל עולה עליה במספר העתונים היומיים, שמספרם 40. גם שם רוב העתונות היא מפלגתית, אינה נורשאת את עצמה במושגים מסחריים, סובלת מגרעונות קבועים.

לעומת 130 בתי הקולנוע של ישראל, יש בירדן רק 42 בתי־קולנוע המשמשים אוכלוסייה השוה בערך לזו של ישראל אלא ששם אין הבדואים מכירים עדיין את אמנות הבד. בסוריה יש 63 בתי קולנוע, בלבנון 60, ובעיראק 137. מצרים, המייצרת חלק גדול מסרטי העולם הערבי, יכולה להציג אותם ב־365 אולמות בערים ובכפרים. בסעודיה, המשמשת רקע למספר גדול של סרטים, אין אפילו אולם קולנוע אחד.

אשר למספר מקלטי הרדיו בישראל, הרי הוא עולה במספרם מוחלטים על אלה הנמצאים בכל מדינות ערב גם יחד, להוציא את מצרים, שבה בלבד יש 400 אלף מקלטים.

מבצעים

סיפור אדיר

לאחרונה נראה מארגן המיבצעים המקצועי שלמה אדיר (40), גבר בעל גוף אדיר ומצח מבריק, עסוק במיבצע פרטי לגמרי. נושא המיבצע: קרב אדירים בין עורך־הדין משה סנובסקי לבין עורך־הדין אריה פינצ׳וק על 600 ל״י. סכום זה נרשם על שטר התחייבות אשר מסר אדיר לאביר־המסחר שייקה ירקוני.

טען שלמה אדיר: „המאמן נחום דמסיץ שכר אותי לארגן את תחרות האיגרוף בזירהטרון בין אלוף איטליה אמלטו פלצ׳י־נלי לבין יעקב ארוך הישראלי (העולם הזה 932). ברגע האחרון, הודיע ארוך כי לא יכנס לזירה אם לא יקבל מראש את 600 הלירות שהובטחו לו כשכר הופעתו. הזמן דחק, לדמסיץ לא היה הכסף. הוא ביקש ממני למצוא את הסכום."

אדיר פנה לידידו הטוב, שייקה ירקוני, שנכח אותה שעה באולם. ירקוני, חובב־ספורט מושבע, שילם את הכסף, תמורת הבטחתו של אדיר כי הוא ערב לכסף.

אחרי התחרות, לא יכול היה דמסיץ לפרוע את החוב. מלוזה ידידו ושותפו לעסקי הזיפזיף יעקב קנר, סגן מפקד משטרת תל־אביב, פנה לאדיר להחליף את הבטחתו שבעל־פה בשטר חתום.

אדיר התחשב בקצין המשטרה, הממונה על קיום הסדר במיבצעים הציבוריים שלו, חתם. בלבו, לא ראה מדוע ישלם הוא את הכסף שניתן לדמסיץ. אולם שופט השלום מרדכי רובין החליט אחרת: חתם — ישלם.

דרכי אדם

10 ל״י לעזה

יצחק לוי (59) מאמין בשלום. עוד ב־1929 הרגיש כי עליו לעשות משהו כדי למנוע את פרוץ המאורעות, שהסתמנו באופק הסוער של ארץ־ישראל. הוא זנח את משק העופות שלו ברחובות, אחד הראשונים מסוגו בארץ, נסע לראות את סר הרברט סמואל, הנציב הבריטי הראשון, בלונדון. הוא היה משוכנע שדי בשיחה קצנה אחת לב אל לב, כדי שהנציב יראה את הצורך לפעולה מונעת.

לוי חזר מאוכזב: הוא אפילו לא פגש את המדינאי הדגול. מאורעות תרפ״ט סקדו את הארץ.

פשרה עם הגיון. שמותיהם של ארגונים ותנועות פזורים כסימני דרך בחייו של יצחק לוי. היה בין מייסדי ברית־שלום.

דורש שלום לוי*

השליש הצבאי אמר שמותר

עזר לארגן את המעמד הבינוני של עולי גרמניה שהתפתח לאחר מכן למפלגת עליה חדשה. לבסוף יסד את תנועת ארץ הקודש, ארגון הדוגל בשיתוף ערבי־יהודי והמונה, לדבריו, לפחות 40 נפש. אך משום מה, תמיד התקשה לוי בהגשמת חלומותיו.

לא מזמן, למשל, כאשר התחתן בנו היחיד, נתן לאביו 30 לירות לחלוקה בין נזרכים. יצחק תרם עשר ל״י לקרן היסוד עבור ישובי הספר, שמונה ל״י למושב זקנים, שתי לירות לנטיעת עצים ביער תומאס מאן. את עשר הל״י הנותרות שלח לדויד בן־גוריון, על מנת שיעביר לילדי פליטים בעזה.

הוא קיבל מכתב תשובה מסגן־אלוף נחמיה ארגוב, שלישו הצבאי של בי. ג׳׳, בו נאמר כי ראש הממשלה לא ראה אפשרות למסור את הכסף לתעודה המבוקשת. מצוייד במכתב זה ובכמה חפיסות סוכריות וסיגריות, פנה לוי לעבר משמר הלגיון הערבי ליד שער מנדלבאום. אתו נשא גם מתנה מיוחדת עבור המלך חוסיין: ספר אנגלי בשם תורת הפשרה.

הפשרה היחידה שהלגיונרים היו מוכנים לקבל, היו הסיגריות הישראליות והממתקים. אולם הם סירבו בכל תוקף להרשות לאיש השלום לעבור את הגבול, החזירוהו לידי משטרת ישראל.

במשטרה רצו להעמידו לדין. רק כאשר הראה את מכתבו של סגן־אלוף ארגוב, שוחרר. שהרי באותו מכתב הודיעו שליש ראש הממשלה בפירוש, כי עליו למצוא באופן אישי דרך אחרת להעברת הכסף לילדי עזה.

בית ערבי נטוש. השבוע מצא יצחק לוי את הרעיון החדש להשכנת שלום. הוא פנה לקרן־הקיימת־לישראל ולרשות הפיתוח בחיפה, ביקש לחכור בית ערבי נטוש למרגלות יער אתאתורק, ליד כביש חיפה־תל־אביב, שם יקים מוסד לשיקום פליטים ערביים ויהודיים.

* במדי הצבא הבריטי במלחמת העולם השניה.

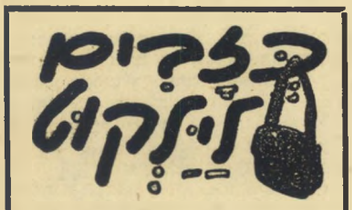

10 : 180

מספרים במשק שבעברו ליד מטע הבננות, אמר אחד הנערים שבא למחנה־עבודה: „אני מסוגל עכשיו לגמור עשר בננות!"

נתן בו אחד הותיקים מבט מזלזל ואמר: „עשר בננות — זה גם כן משהו? יש לנו אחד שאוכל 180 בבננות בפעם אחת!"

„180 בננות?" חזרו כל נערי המחנה בתמהון מלא הערצה.

„כן", הוסיף הותיק מבלי לחייך, „180, עם הקליפות!"

עלון קיבוץ רביבים